

VAGTTAARNET

FORKYNDER AF KRISTI NÆRVÆRELSE

21. AARGANG

OKTOBER 1924

NR. 10

DET INTERNATIONALE KONVENT

DET største Konvent, som Bibelstuderne har afholdt i Tidernes Løb, er forbi. Det blev afholdt i Columbus, Ohio, og begyndte Søndag Formiddag den 20. Juli 1924. Søndag Aften en Uge efter sluttede det med, at Tusinder af indviede Jesu Efterfølgere stod op og viftede med deres Lommetørklæder og i Forening sang: »Gud dig lede, til vi ses igen!« Dette Konvent var en herlig Sammenkomst, som aldrig vil blive glemmt. Vi vil bevare Erindringerne om det, og disse vil fremkalde hos os en større Længsel efter de førstefødtes Konvent, som aldrig vil ende.

I ethvert Musikstykke er der en Molakkord; og skønt den er sørgmodig, gør den dog Melodien smukkere. Der er en Sørgmodighedens Molakkord i Forbindelse med enhver Forsamling af Guds Folk paa Jorden, og denne Sørgmodighed skyldes den Omstændighed, at vi maa skilles fra dem, vi elsker. Men denne Akkord tjener ogsaa til at gøre Forsamlingen skønnere, thi i ethvert Bryst lever det herlige Haab om, at Adskillelsen blot er midlertidig, og at de trofaste snart skal samles i Guds Hus, hvor der er Livsalighed evindelig; og de elskelige, som udgør denne Forsamling i deres Faders Hjem, skal aldrig mere skilles.

»Det bedste Konvent, vi endnu har haft«, er hos os næsten blevet til en staaende Talemaade, men denne Udtalelse har virkelig aldrig været saa sand, som naar den bruges om det internationale Konvent i Columbus, Ohio. Ialt var der omkring 20,000 Venner, som deltog i Konventet i Ugens Løb. Tænk dig engang her i denne onde Verden, som er opfyldt af Sorg, Forvirring og Nød, 15,000 eller flere samlet sammen i en Skare, alle af samme Sind, og hver enkelt Hjerter viet til Herren, ingen Knurren, ingen Klagen, ingen Kritik, ingen Stridighed, og alles Ansigter lysende af Mesterens Aand. Hvilket vidunderligt Skue!

Disse kære kom alle Vegne fra. Nogle var fra det fjerne Australien; nogle var fra Schweiz, Tyskland, Polen, Skandinavien og Storbritannien, og mange kom fra Kanada og enhver Stat i Amerika. De rejste med Dampskib, Jernbane, elektriske Vogne; Tusinder kom i Automobile, ja, nogle vandrede endogsaa mange lange og trættende Mil til Fods. Venner sørgede for at disse blev forsynet med Penge, for at de kunde vende tilbage paa en mere behagelig Maade. De var ikke kommet med et ørkesløst Formaal, men for at modtage en Velsignelse og være en Velsignelse; og enhver fik sit Ønske opfyldt. Disse kære Sjæle er Faar fra Herrens Græsgang. De kender deres Hyrdes Røst og følger den med Glæde.

Mange Børn ankom sammen med deres Forældre. Velsignet er Børnene. Trefoldigt velsignet er de Børn,

hvis Forældre er indviet til Herren. Og det er et herligt Privilegium at undervise disse unge Sind om Herren og hans Rige og lede dem paa den rette Vej. I en nær Fremtid skal de straale frem og genspejle Herrens Herlighed paa Jorden. Der var truffet rigelige Foranstaltninger for, at disse Børn blev passet under Møderne, og paa det bestemte Tidspunkt førte Forældrene dem frem for den store Forsamling og indviede dem til Herren for alles Øjne. Forældrene bør sørge vel for deres Børns Interesser nu. Denne gamle Verden og dens Lyst forsvinder nu hurtigt fra denne Jord, men Kristi Rige og dets Velsignelser skal vare ved for evigt. Undervis nu eders Børn og led dem paa den rette Vej, og Retfærdighedens store Fordele vil maaske blive deres Del i al Evighed. Trøst eder da med Visheden om, at det nu er eders Forret at gøre for eders Børn, hvad Forældre i tidligere Tider ikke kunde gøre.

Der er saa meget at sige om dette Konvent, at en fuldstændig Beretning ikke kan gives i *Vagttarnet*. Vi maa derfor lade os nøje med korte Meddelelser. Mange af de herlige Træk i Forbindelse med dette Konvent vil ikke blive offentliggjort, men vil blive mundtligt overleveret fra Forældre til Børn og gennem disse til Børnebørn og vil blive omtalt i de kommende Aarhundreder.

Konventet begyndte med en Velkomsttale af Byens Borgmester, som talte opmuntrende Ord til Bibelstuderne; og den samme venlige Aand blev lagt for Dagen af Indbyggerne i Columbus og Omegn over for dem, der tog Del i Konventet. Foredrag blev holdt paa Engelsk hver Dag i Hovedlokalet, i Henhold til Programmet, medens samtidig forskellige duelige Brødre talte paa forskellige Sprog, nemlig Arabisk, Fransk, Græsk, Italiensk, Lithauisk, Polsk, Russisk, Skandinavisk, Tysk, Ukrainisk og Ungarsk.

Ved Hjælp af en elektrisk Lydforstærker, som var rejst paa Talerstolen, og en nedenfor Talerstolen, kunde Talerne tydeligt høres af hele denne store Forsamling. De, som aflagde Vidnesbyrd ved Vidnesbyrds møderne, stillede sig op i en Række, og en for en gik de hen til Lydforstærkeren nedenfor Tribunen og aflagde deres Vidnesbyrd, som kunde høres af alle de tilstedeværende. Dette tjente i stor Udstrækning til at forøge Velsignelserne. Det vilde have været umuligt for en saa stor Forsamling at drive Bibelstudium paa en forstandig Maade uden ved Hjælp af disse storslaaede Opfindelser. Vi kan da med rette sige, at Herren har bragt disse Ting for Lyset til Gavn for sit Rige.

Hver Aften talte en af Pilgrimbrødrene ved et offentligt Møde i Memorial Hall, der har 3000 Siddepladser. Salen var ganske fyldt hver Aften. I Middags-

timen talte hver Dag en af Pilgrimbrødrene til Forretningsfolk ved et offentlig Møde i Keith Teatret. Der var god Tilslutning ved alle disse Møder, og der blev lagt stor Interesse for Dagen, hvilket fremgik af de mange Adressekort, som blev afleveret af Tilhørere.

Avery-Loeb Selskabet, Station W P A L, stillede deres Radiostation til vor Raadighed under Konventet, og hver Aften blev et overdaadigt Program udført til Opbyggelse for Tusinder af Mennesker i Ohio og tilstødende Stater. Hundreder af Venner havde lejt sig i Indianola Parken, hvor der var opstillet Modtagerapparater, og nød her Radioprogrammet.

Aviserne bragte hver Dag gode Beretninger om Konventet. De gjorde det bedste, de kunde. The Ohio State Journal havde lovet at ekspedere alle de Subskriptioner, som blev indsendt, idet de naturligvis blot havde ventet nogle faa Tusinde. Men da Subskriptionslisten for Konventsudgaven naaede 20,000, meddelte Bladet, at det var fuldstændig umuligt at ekspedere flere. Et andet Blad forsøgte da at ekspedere nogle, men dets Beretning var meget utilstrækkelig. Som Følge af, at Bladene ikke var i Stand til at ekspedere Subskriptionerne, blev Tusinder returneret til Venner, som havde indsendt dem. Vi indrykker her Komiteens Beretning herom, og den taler for sig selv.

PRESSEKOMITEENS BERETNING

The Ohio State Journal meddelte os, at de vilde besørge alle de Subskriptioner, vi kunde give dem i Konventsugen, fra d. 20. til 28. Juli. Øjensynligt regnede de med, at vi blot vilde kunne skaffe tre—fire Tusinde Subskriptioner for denne Uge. Da jeg den 17. Juli overgav dem elleve Tusind, blev de meget forbauset over den store Interesse, der udvistes for Konventets Forløb, og de meddelte mig, at de ikke var i Stand til at besørge flere, da deres Redskaber til at stemple Adresser paa Korsbaandene var begrænset. Jeg tilbød da at lade Korsbaandene adressere af et almindeligt Adresseskrivningskompagni.

Ved Forespørgsel erfarede jeg, at det vilde koste 40 Dollars pr. 1000 at faa Adresser skrevet paa Korsbaandene. Men med adskillige Venners Hjælp skrev vi Korsbaand til 3500 Subskribenter, det vil sige otte Korsbaand for hver Subskribent. Da vi afleverede de adresserede Korsbaand til Avisfolkene, rakte de Hænderne i Vejret og erklærede, at de ikke paa nogen Maade kunde ekspedere en eneste mere. Det var Lørdag den 19. Juli.

Saa ringede The Columbus Dispatch op i Telefonen og sagde, at de vilde bringe en fuldstændig Beretning om Konventet hver Dag og anmodede om at faa Abonnenter. Resten af Subskriptionerne blev da overgivet til dem. Da Mandagsudgaven af The Dispatch udkom, blev vi meget skuffet over at se, hvor lidt Plads de anvendte til Konventsberetningen. Jeg var sikker paa, at Vennerne ikke vilde være tilfredse hermed.

Fra Mandag af returnerede vi alle Breve med Subskriptioner. Vi var meget bedrøvede over, at dette var nødvendigt, men vi mente, at det var bedst at gøre saaledes. Det blev da ordnet saaledes, at Søndagsnumret af The State Journal blev sendt til alle Subskribenterne, ogsaa dem, til hvem vi havde sendt The Dispatch.

Vi havde store Vanskeligheder med at læse nogle af Adresserne, og nogle af Brevene havde overhovedet ingen Adresse, og af den Grund har en Del ikke modtaget noget Blad. De, som ikke har modtaget deres Blade, vil faa dem ved at skrive til The Ohio State Journal, som jeg forstaar er rede til at besørge et begrænset Antal.

The Ohio State Journal har allerede modtaget mange villige Skrivelser, der roser dem for den fyldige Beretning om Konventet, som de bragte hver Dag.

Med særdeles Agtelse.

Komiteen, ved A. H. Macmillan.

KOLPORTAGEDAG

Torsdag var Kolportagedag. Talerne Dagen i Forvejen havde særlig mindet om den Forret, den Kristne nyder, ved at kunne opfylde Herrens Befaling med

Hensyn til at forkynde Rigets Budskab. De tilstedeværende blev grebet af denne Aand og Inspiration og satte Pris paa den Forret, de kunde nyde ved at gaa ud og aflægge et personligt Vidnesbyrd for Beboerne i Columbus og Omegn. Resultatet var, at Torsdag gik 5051 af Vennerne ud og deltog i Kolportørarbejdet. 359 Automobile befordrede dem, der besøgte Landsbyerne. Denne Dag blev intet Møde holdt før Kl. 7 Aften. Denne lille Afdeling af Herrens Hær vendte tilbage til den store Sal i The Fair Grounds, og mange af dem aflagde deres Vidnesbyrd. Det var en vidunderlig og inspirerende Time. Hundreder af disse meddelte i deres Vidnesbyrd, at de aldrig før havde været med i Arbejdet og aldrig før havde modtaget saa store Velsignelser. Vi vilde ønske, at Pladsen her tillod at gengive disse Vidnesbyrd. Det var et afgørende Bevis for, at den, som adlyder Herrens Formaning og forkynder Evangeliet efter som Lejlighed gives, modtager desto større Velsignelse fra Herren.

Det er let at se, hvorfor dette var den lykkeligste Del af Konventet; thi den Dag fik den enkelte Lejlighed til at forkynde Evangeliet for en eller anden hungrende Sjæl og at trøste et sorgfuldt Hjerte. Naar vi gaar til et Møde og lytter til en Tale, er der kun en, som uddeler Næring, medens vi andre modtager. Men paa Kolportagedagen kunde enhver faa Lejlighed til at bringe Næring til en eller anden og samtidig selv modtage Næring fra Herren. Beretningerne om de mange Hjerter, som var blevet trøstet af dem, der tog Del i denne Tjeneste, var virkelig en Tilskyndelse til at fortsætte med fornyet Iver for at forkynde Budskabet om Riget, der er det eneste Lægemiddel mod alle Menneskeheds Ouder. Omegnen af Columbus inden for en Radius af 15 Mil blev gennemkolporteret af denne lille Hær.

Ialt blev der paa Kolportagedagen solgt 29,367 Bøger. Det vilde være umuligt paa anden Maade at holde saa mange Foredrag for saa mange Mennesker. Vi kan multiplicere dette Antal Bøger med fem, hvilket vilde svare til mere end 100,000 Foredrag. Da Familierne gennemsnitlig bestaar af fem Personer, kan vi med nogen Berettigelse sige, at Arbejdet paa denne Dag havde til Følge, at der blev prædikeret praktisk talt for 500,000 Mennesker. Foruden dette indkom der forskellige Ordre paa over 3000 Bøger. Der blev tegnet 7,500 Deltagere i Harpe-Bibelestudiekursus.

Kort efter Konventet udsendte Vennerne 90,000 Spørgsmaalsskort. Det vil sige, at 1,620,000 bibelske Spørgemaal sendes med Posten til dem, der har købt Guds Harpe alene. Der er ingen Egn paa Jorden, der er blevet saa grundigt gennemkolporteret i de sidste tre Aar, som Columbus og Omegn. Mange vilde maaske have sagt, at det var umuligt at sælge Bøger paa denne Egn. Resultaterne af denne Kolportagedag viser afgjort, at der er et stort Felt paa Jorden, saa at enhver af Herrens indviede kan arbejde med at udbrede Rigets Budskab. Resultatet beviser, at det betaler sig at gennemgaa det samme Distrikt mange Gange.

SPREDTE BETRAGTNINGER

Vi anfører her nogle faa interessante Smaatræk fra Konventet:

Italienske Brødre besøgte Marble Cliff, en italiensk Plads og afsatte 251 Bøger til Italianere.

En Dame ude paa Landet meddelte, at hun brugte Guds Harpe som Tekstbog, naar hun underviste sine Børn.

En Søster kolporterede hos en Lærerinde i en Bibelklasse i den presbyterianske Søndagsskole. Hun blev saa stærkt interesseret, at hun nu har ordnet det saa, at en af Brødrene fra Columbus skal lede hendes Bibelklasse herefter.

Nogle Brødre, som tidligere havde været Medlemmer af Amishkirken, besøgte Amishdistriktet og afsatte en Del Bøger.

En Jøde i Columbus, som købte alle Bøgerne, sagde: »Jeg har i Sinde at bruge dem ved mine Børns Undervisning.«

En Dame bemærkede: »I Bibelstudenter ser saa glade ud. Eders Religion maa være forunderlig. Columbus burde sætte Pris paa eder.«

En Dame, som blev besøgt under Kolportagen, sagde, at hun væmmedes ved Navnkirkernes Prædikanter. Hun havde truffet en Prædikant beruset, og en Husundersøgelse viste, at der fandtes et Brændevinsbrænderi i hans Kælder. Hun købte alle Bøgerne.

En ung Mand, som serverede Forfriskninger, meddelte, at en Prædikant havde advaret ham mod Bibelstudenterne. Denne unge Mand svarede Prædikanten med disse Ord: »Jeg ryger Cigaretter, og jeg har aldrig skammet mig for at ryge i Deres Nærværelse. Men naar jeg gaar ned til Fair Grounds, kaster jeg mine Cigaretter bort; thi jeg skammer mig ved at være den eneste, som ryger i denne store Forsamling.«

En Mand, som bor i Nærheden af Fair Grounds, husede otte Bibelstudenter. Hans Nabo husede fire. Paa Opfordring af en gejstlig Herre jagede den sidstnævnte Mand de fire Bibelstudenter ud paa Gaden. Den Herre, som havde taget imod otte, skaffede ekstra Senge og tog ogsaa imod de fire. I sit lille Hjem serverede han Mad for gennemsnitlig 105 Bibelstudenter om Dagen. Den følgende Mandag sendte han sin Automobil for at hjælpe til med at rydde Fair Grounds, og han kunde ikke gøre nok for at vise, hvor stor Pris han satte paa Bibelstudenterne.

Postmesteren i Columbus sagde til en af *Selskabets* Repræsentanter, at Bibelstudenterne varetog bedre deres Folks Interesser end noget andet Konvent, som nogen Sinde havde besøgt Columbus. Fra Postkontoret i Fair Grounds blev der solgt 18,000 Korsbaand, foruden 186,000 Korsbaand, som var blevet solgt og afsendt fra Hovedpostkontoret; og da nogle af Vennerne ikke havde sat tilstrækkelig Porto paa, og nogle Brødre hørte det, henvendte de sig paa Posthuset og betalte Penge til at dække den manglende Porto. Ethvert Blad blev udsendt i rette Tid. Postmesteren sagde: »Og saa haaber vi, at I vil holde eders næste Konvent i Columbus.«

Bestyreren af den Svømmehal, hvor Daaben blev udført, udtalte sig i meget rosende Vendinger til Brødrene, som medvirkede ved Daaben, saavel som til Vennerne i Almindelighed om Konventet.

Forretningsmændene i Columbus var vel tilfredse med deres Forbindelse med Bibelstudenterne; og mange af dem omtalte dem venligt i deres Avertissementer. Mandagen efter Konventets Afslutning fandtes følgende i *The Ohio State Journal*, der udgives i Columbus:

»Nu har altsaa Russellitterne været her og er draget bort igen, og dette og Billy Sundays Vækkelse er de to største »Religionsfremstød«, Columbus nogen Sinde har haft, og jeg sammenligner disse to paa følgende Maade:

Billy prædikede Helvedesild, Fordømmelse, Pine og Svovl, efter at han havde sikret sit Foretagende mod mulig finansiel Ruin ved at rejse Penge paa Forhaand; og efter at han havde skaffet sig mægtige Pengesummer fra alle Klasser, baade rige og fattige, efterlod han Byen i en finansiel Panik, idet Købmændenes Handel var ruineret under hans Ophold og nogen Tid efter. Russellitterne derimod forkyndte en mere sund Religion og spredte Penge over hele Byen i Hjem, hvor et lille Beløb er en »ny Indsats«, eftersom mange Mennesker er uden Arbejde og har Brug for Kontanter. Endvidere havde enhver af Russellitterne den smukkeste Optræden over for enhver.

Russellitter, kom igen! I vil finde os hjemme. Mange vilde sige, at Billy efterlod en daarlig Smag. Russellitterne var meget bedre.«

Forfatteren af ovenstaaende kalder Bibelstudenterne for Russellitter. Naturligvis mener han ikke noget nedsættende. Vi retter ham blot ved at sige, at vi er Kristne, Efterfølgere af Jesus, ikke noget Menneskes Efterfølgere; men vi anerkender Broder Russell som Herrens Tjener og som vor Broder i Kristus.

Et af Konventets lykkeligste Træk var Musikken. Venner fra forskellige Dele af Landet havde taget deres Instrumenter med; og under Ledelse af Brødrene Rice og Walters blev der dannet et Orkester paa 60 Mand, som spillede ved alle Møderne. Denne Instrumentalmusik sammen med de Tusinder Stemmer, der harmonisk forenede sig i Lovprisning til vor Fader og vor Konge, var inspirerende og opløftende for alle tilstedeværende.

DET OFFENTLIGE MØDE

Det offentlige Møde blev holdt i Ohio Statsuniversitetets Stadion. I Betragtning af, at Columbus har mindre end 300,000 Indbyggere, og at det var en overordentlig varm Dag, var Tilslutningen til Mødet usædvanlig stor. Den Herre, der har at gøre med Entreen ved alle Begivenheder paa Stadion, anslog Skaren til 35,000, medens andre anslog den til noget mindre. Et Brev fra en af Stadions Funktionærer til Broder Johnson følger:

»Med Hensyn til International Forening for Bibelstudiums Massemøde Søndag Eftermiddag den 27. Juli ønsker jeg at sige, at efter min og Universitetets atletiske Departements Sekretær, Mr. Royers Mening var der en Tilhørsrække paa lidt mindre end 25,000. Vi ønsker ogsaa at sige, at Forsamlingen var en af de smukkeste, vi endnu har haft i Stadion. Der indtraf ingen Forstyrrelser af nogen Art; og hele Forsamlingen opførte sig med samme religiøse Værdighed, som man kunde vente ved et sædvanligt Kirkemøde.

Vi sætter ogsaa alle stor Pris paa den vidtrækkende offentlige Omtale, I har givet Stadion og Universitetet, da vi kun sjældent har Lejlighed til i større Udstrækning at give Folk Adgang til Stadion, uden at de maa betale for det, skønt vi altid er glade for, at saa mange som muligt aflægger Terrænet et Besøg og beser Bygningerne.

Idet jeg takker eder for den høflige Behandling og eders Hensyntagen til os, idet I lod dette Sted blive anvendt saaledes, forbliver jeg

med særdeles Agtelse

Henry D. Vaughn.»

Ved Hjælp af en elektrisk Stemmeforstærker blev det muligt, at ethvert Menneske i denne uhyre Forsamling tydeligt kunde høre Talerens Ord. Foredraget blev paahørt med overordentlig stor Opmærksomhed; og skønt det var en udpræget Blottelse af Kristenhedens Vildfarelser, blev det modtaget med Begejstring og

Bifald af den store Tilhørerskare. Dagen efter gengav *The Ohio State Journal* hele Foredraget.

DAAB

Daaben blev forrettet i Indianola Parks Svømmehal, hvor 485 Personer blev døbt. Et foretagsomt Filmselskab optog levende Billeder af Daabstjenesten, som de nu har fremvist rundt om i Landet og saaledes henvendt Opmærksomheden paa det store Antal af Kristne, der praktiserer Herrens Daab.

FOREDRAGENE

Det er praktisk umuligt for *Vagttaarnet* at bringe Referater af de Foredrag, der blev holdt. Mange af dem fremkom i Columbus-Bladene. Nogle af dem vil ogsaa blive gengivet i *Vagttaarnet*. Dette Nummer vil indeholde det offentlige Foredrag, som *Selskabets* Præsident holdt Søndag Eftermiddag, og vi indrykker det her for de Brødres Skyld, som kunde ønske at benytte det ved de kommende Kampagnemøder.

Konventets Højdepunkt kan siges at være naaet Fredag Middag. Der blev holdt en Tale, som pegede paa den Fristelse, Satan havde fremstillet for vore første Forældre, for vor Herre Jesus og for Medlemmerne af Menigheden; der blev paavist, hvorledes Eva og Adam faldt for denne Fristelse, og at Navnkristenheden ligeledes faldt, men at Jesus vandt Sejrr, og hvor nødvendigt det er for hans Efterfølgere at gøre det samme for at blive Sejrvindere. Foredraget paapegede endvidere de Skriftsteder og Kendsgerninger, som viser, at de gejstlige og deres Medforbundne er blevet Modstanderens Redskaber. Ved Afslutningen af dette Foredrag oplæste Broder Rutherford en Anklage, der indeholder disse Beskyldninger, og foreslog Konventet at vedtage den i Form af en Resolution. Broder Hemery fra London støttede Forslaget i en kort, men velformet Tale, idet han paapegede, hvilken stor Forret Konventet havde i Retning af nu som Herrens Talerør at kunne forkynde denne Erklæring i Form af den fremstillede Anklage. Paa Opfordring af Ordstyreren vedtog Konventet enstemmigt Anklagen ved at rejse sig op. Vi hidsætter den her i hele dens Længde:

ANKLAGE

Vi internationale Bibelstudenter, forsamlede til Konvent, afgiver Erklæring om vor ubetingede Troskab mod Kristus, som nu er nærværende for at oprette sit Rige, saavel som om vor Troskab mod dette Rige.

Vi tror, at ethvert indviet Guds Barn er et Kristi Sendebud og er forpligtet til at afgive et trofast og sandt Vidnesbyrd om hans Rige. Som Kristi Sendebud og uden at paatage os nogen Selvfærdighed tror og hævder vi, at Gud har givet os den Opgave at udraabe en Havnens Dag fra vor Gud og at trøste alle sørgende. — Esajas 61, 2.

Vi tror og hævder, at Guds rette Tid nu er inde til at forkynde hans Mishag over de onde Systemer, som har forblindet Folkene for Sandheden og derved berøvet dem Freden og Haabet. Og for at Folkene maa kunne kende Sandheden og faa Trøst og Haab om fremtidige Velsignelser, fremsætter vi denne Anklage, der er grundlagt paa Guds Ord, og vi henviser til Guds Plan som det Middel, der vil skaffe Mennesket fuldstændig Befrielse.

Vi fremfører den Anklage, at Satan har dannet en Sammensværgelse den Hensigt at holde Folkene i Uvidenhed med Hensyn

til Guds Planer om at velsigne dem med Liv, Frihed og Lykke, og at andre, nemlig utro Prædikanter, hensynsløse Udbyttere og samvittighedsløse Politikere har sluttet sig til denne Sammensværgelse enten frivilligt eller ufrivilligt.

De utro Prædikanter har sluttet sig sammen i gejstlige Systemer, bestaaende af Koncilier, Synoder, Kirkeaaad, Foreninger o. s. v. og har i Forbindelse med disse antaget Titler som Paver, Kardinaler, Biskopper, theologiske Doktorer, Pastorer, Hyrder o. s. v. og har udvalgt sig selv til saadanne Embeder; alle disse kaldes her under eet for »Gejstligheden«. De har med Vilje gjort kommercielle Kæmper og professionelle Politikere til deres Hjordes Ypperste.

Vi anklager Gejstligheden for at have givet efter for Satans Fristelser og for, at de i direkte Modstrid med Guds Ord har sluttet sig til den nævnte Sammensværgelse, og for at fremme den har de gjort sig skyldige i følgende aabenlyse Handlinger:

1) De har benyttet deres aandelige Magt, som de sidder inde med i Kraft af deres Stilling, til at tilfredsstille deres egne selviske Begær ved at nære og ophøje sig selv, og de har undladt og nægtet at nære Folkene eller undervise dem om Guds Ords Sandhed.

2) Paa Grund af deres Kærlighed til denne Verdens Ære, og fordi de ønskede at tage sig godt ud for Menneskene og være Genstand for deres Bifald (Lukas 4, 8; Jakob 4, 4; 1 Johannes 2, 15), har de klædt sig i prunkende Klædninger, bedækket sig med Juveler og antaget Gudfrygtighedens Skin, medens de fornægter Guds Ord og dets Kraft.

3) De har forsømt og nægtet at forkynde Folkene Budskabet om Messiasriget og at gøre dem opmærksom paa Beviserne for hans andet Komme; og fordi de var uvillige til at vente paa Herrens rette Tid til Oprettelsen af hans Rige, men ønskede at tage sig ud som vise og store, har de i Forening med deres medsamsvorne paastaet, at de var i Stand til at oprette Guds Rige paa Jorden uden Gud, og de har derfor anerkendt Nationernes Forbund og kaldt det for »det politiske Udtryk for Guds Rige paa Jorden«. Dermed har de opsagt den Herre Jesus Huldskab og Troskab og har sluttet sig til Djævelen, det ondes Gud. For at naa deres Maal har de fremmet og billiget Krigen og forvandlet deres Kirkebygninger til Rekrutteringsanstalter, idet de for Betaling har optraadt som Hververe og har prædiker Mændene ud i Skyttegravene for at lide og dø der; og da Herren fremstillede for dem de tydelige og uimodsigelige Beviser for, at den gamle Verden er endt, og at hans Rige er nær, forhaanede og forkastede de dette Vidnesbyrd og forfulgte, arresterede og fængslede Herrens Vidner.

LÆRESÆTNINGER

Endvidere anklager vi de Gejstlige for, at de som Klasse betragtet har opfundet visse Læresætninger, og for at fremme den nævnte Sammensværgelse har de paatvunget Folket disse Læresætninger og paastaet, at de var Guds Ords Lærdomme, skønt de vel var vidende om, at dette var usandt. Dette har de gjort sig skyldige i i følgende Henseender:

1) De har falskeligt paastaet, at de var guddommeligt udnævnt til Efterfølgere af Jesu Kristi inspirerede Apostle, skønt Bibelen tydeligt viser, at der ikke findes saadanne Efterfølgere af Herrens Apostle.

2) De paastaar, at de alene har Ret til at fortolke Bibelen, og at det derfor er dem alene, der ved, hvad Folket skal tro; paa denne Maade har de holdt Folket i Uvidenhed om Bibelen; og nu i denne Tid med den forøgede Kundskab og den megen Læsning, da Folket selv kan læse og forstaa, søger disse selvbestaltede »Apostlenes Efterfølgere« at forhindre Folket i at læse Bibelen og bibelsk Litteratur, og de fornægter Bibelens Inspiration lærer Evolution og Bibelkritik, og derved vender de Folkenes Sind bort fra Gud og hans Ord.

3) De har lært og lærer fremdeles, at Kongerne sidder inde med guddommelig Ret til at herske over Folkene, idet de paastaar, at dette Herredømme er Guds Rige paa Jorden; de hævder, at de selv og deres Hjordes Ypperste har faaet den Opgave af Gud at styre Nationernes Politik og Fremgangsmaade, og at Folkene, hvis de ikke frivilligt underkaster sig deres Politik, er upatriotiske og illoyale.

4) De er Ophavsmændene til den urimelige og falske Treenhedslære, som paastaar og lærer, at Jehova, Jesus og den hellige Aand er tre Personer i een, hvilken Lære de indrømmer hverken kan forstaaes eller forklares. Denne falske Lære har forblindet Folkene over for den virkelige Betydning af Jesu Kristi store Genløsningsoffer, det eneste, hvorved Mennesker kan blive frelst.

5) De har lært og lærer endnu den falske Læresætning om Menneskets iboende Udødelighed, det vil sige, at alle Mennesker skulde være blevet skabt som udødelige Sjæle, der ikke kan dø. De maa selv vide, at denne Læresætning er falsk, fordi den helt og holdent er bygget paa Djævelens Udtalelse, og Jesus sagde om denne Udtalelse, at den var en stor Løgn. — 1 Mosebog 3, 1-6; Johannes 8, 44.

6) De har lært og prædiket evig Pine, det vil sige, de har paastaet, at Straffen for Synd er bevidst Pine i Helvede i Evighed og uden Ophør, skønt de ved, at Bibelen lærer, at Syndens Løn er Døden, at Helvede er Dødstilstanden, Graven, at de døde er ubevidste indtil Opstandelsen, og at Genlæsningsofret blev bragt, for at alle i sin Tid skal faa en Lejlighed til at tro og lyde Herren og leve, medens de, som med Vilje er ugudelige, vil blive straffet med en evig Tilintetgørelse.

7) De fornægter Herrens Ret til at oprette sit Rige paa Jorden, skønt de er vel vidende om, at Jesus lærte, at han vilde komme tilbage ved Verdens Ende, og at Beviserne for, at denne Tid var kommet, skulde ses deraf, at Kristenhedens Nationer da vilde være optaget af en Verdenskrig, der hurtigt skulde efterfølges af Hungersnød, Pest, Revolutioner, Guds Gunsts Tilbagevenden over Jøderne samt Nød og Forvirring blandt alle Folkeslag; og at Himmels Gud i Løbet af denne Tid vilde oprette sit Rige, som skal bestaa evindeligt. (Daniel 2, 44) Men de Gejstlige har tilsidesat og nægtet at betragte disse tydelige Sandheder og Beviser, de er med Vilje gaaet videre i Mørket sammen med deres medforbundne, Udbytterne og Politikerne, i et Forsøg paa at oprette en Verdensmagt, der skal beherske Folkene og holde dem i Undertrykkelse, hvilket altsammen er i Modstrid med Guds Ord og hans Værdighed og gode Navn.

De indrømmer selv, at de lærer de omtalte Læresætninger og har fulgt den her nævnte Fremgangsmaade; og paa Grundlag af de uimodsigelige Kendsgerninger og ud fra Guds Ords Lov staa de paa hvert eneste Punkt i denne Anklage efter egen Tilstaaelse skyldige ind for Gud og i hele Verdens Øjne.

Paa Grundlag af den Autoritet, som ligger i Guds Ords Profetier, der nu opfyldes, erklærer vi, at Guds Vrede nu er over Kristenheden, og at han staa midt iblandt Verdens mægtige og styrende Kræfter, nemlig Gejstligheden og deres Hjordes Ypperste, for at dømme og tilkendegive sin retfærdige Harme over dem og deres uretfærdige Systemer og Lærdomme.

Vi erklærer endvidere, at det eneste Haab om Fred og Lykke for Folkene paa Jorden ligger i Messiasriget, det Rige, Jesus lærte sine Efterfølgere at bede om.

Vi opfordrer derfor Jordens Folk og Nationer til at bevidne, at de her fremførte Udtalelser er sande. Og for at Folkene i denne Nødens og Forvirringens Tid kan faa Haab og Trøst, opfordrer vi dem til under Bøn og med Omhu at studere Bibelen, for at de ud fra den maa kunne lære, at Gud i Kristus og hans Rige har en fuldstændig og fyldestgørende Plan om at velsigne Menneskeslægten paa Jorden med Fred og Fremgang, Frihed, Lykke og evigt Liv, og at hans Rige nu er kommet nær.

OFFENTLIG UDELING PAATÆNKES

Der arbejdes nu paa at faa denne Anklage trykt til offentlig Uddeling, og den 24. Oktober er fastsat som almindelig Uddelingsdag for Klasserne i De forenede Stater og Kanada. Den 31. Oktober er ogsaa fastsat for Uddeling de samme Steder; og vi haaber, at Trykningen i nogle af de europæiske Lande vil kunne være færdig saa betids, at Vennerne der kan være med til disse Uddelinger. Efterhaanden vil Anklagen blive oversat og offentliggjort paa forskellige Sprog ud over Jorden.

I samme Forbindelse vil vi nu meddele, at den 2. November 1924 er fastsat som »Kampagnedag«, og paa denne Dag vil *Selskabets* Talere holde offentlige Foredrag rundt om paa Jorden over Emnet: »Civilisationen er dødsdømt — men Millioner af nulevende Mennesker skal aldrig dø.«

Konventets Grundtone, det, der blev lagt særlig Eftertryk paa, var den store Forret, som Jesu Efterfølgere paa Jorden nu kan nyde ved at bevise deres Troskab mod Kongen og Riget. Troskab betyder at gøre det, som er foreskrevet af den guddommelige Lov. Loven for eller Befalingen til Menigheden nu i Tiden lyder paa, at den maa forkynde vor Guds Hævns Dag, trøste alle dem, som sørger, samt at »dette Rigets Evangelium skal forkyndes i den hele Verden til et Vidnesbyrd for alle Folkeslagene, og da skal Enden komme«. — Matthæus 24, 14.

Denne lille Afdeling af Herrens Hær, som var forsamlet til Konventet i Columbus, drog bort, styrket i Troen og i Beslutningen om at være trofast og tro mod vor store Mester, Kongernes Konge og Herrenes Herre. Denne lille Skare af Korssets Stridsmænd, som har grebet til Vaaben for Retfærdighedens hellige Sag under den store Fredsfyrstes Anførsel, staa uovervindelig overfor enhver Magt og over for Fjendens brændende Pile. Hver enkelt maa derfor staa stærk i Herren og hans Styrkes Vælde. Vi lever i de sidste Dage af Striden for Retfærdighed. Vor store Frelsehøvding drager frem til den visse Sejr; og hans Hære i Himmelen følger ham og udfører hans Bud med Glæde. De trofaste skal til sidst staa sejrrige sammen med ham. Saligt er Guds Folk; velsignet er de, som nu hører og adlyder hans Røst.

(1. September 1924.)

CIVILISATIONEN DØDSDØMT

MEN — MILLIONER AF NULEVENDE MENNESKER SKAL ALDRIG DØ

(BR. RUTHERFORDS TALE VED MASSEMØDET I COLUMBUS, OHIO)

VIRKELIG Civilisation er det stik modsatte af Barbari. Udtrykket indbefatter med rette Oplysning, Kultur, Forædling og Sandhed. Der findes en Civilisation, som kun er Civilisation af Navn. Den er kun en ydre Fernis, som hviler paa et Grundlag af Barbari i dets mest afskyelige Form. Virkelig Civilisation kan kun være grundlagt og opbygget paa Sandhed, Ret og Retfærdighed med Kærlighed som Bevæggrund.

I Løbet af de sidste 2000 Aar har det, vi kalder Civilisationen, lidt efter lidt udviklet sig. I det sidste halve Aarhundrede har den gjort hurtige Fremskridt. Mange Nationer og Folk paa Jorden har pralet af den.

Verdenshandelen har bragt Nationer og Folk i nærmere Berøring med hverandre, har forøget Oplysning og

Videnskab og frembragt Kultur. Den har frembragt sin Del af den nuværende Civilisation.

Politik har organiseret Folkene under Regeringsformer, hvor nogle faa styrer Masserne, og har vedtaget mange sunde og gode Love, der er blevet gennemført, naar Lejlighed gaves. Dette har frembragt sin Del af den moderne Civilisation.

Jesu Kristi Religion blev grundlagt og organiseret i Renhed. Højt hævet over Jordens Smuds har den været som Baunen paa Bjergtoppen, der ledte den oprigtige Sandhedssøger over Moradser og Sumpe til de herlige Stier, der fører til evigt Liv og evig Lykke. Kristi sande Religion har haft en gavnlig Virkning paa Mennesket og har for en Tid fuldbyrdet sin Andel i Civilisationen.